

1661 פקידים בשנת 1954, עת שמעדה הקיסרות הבריטית בפני חיסול גמור.

אינמואיציה של מזכירה. היה זה רק הראשון בחוקים המהפכניים שניסח הפרופסור להיסטוריה ותורת המינהל, ה' אחרים, לפי הסדר:

● השיטה היעילה לארגון הצבעה פר' למנטרית. קובע פרקינסון: רצון העם מוכי' רע בבית-הגנבהים עלידי אנשי המרכז, ה' סולדים משינויים מהפכניים או מהצורך לח' שוב. בגישה נכונה, המבוססת על נוחיותו של הגנבה וכפיית רצון הרוב, אפשר ל' הביא את הצירים, שלרוב אינם יודעים במה המדובר, להצבעה לטובת כל מה שתחפוץ. ● הדרך בה מוכרעים העניינים הכספיים בהעדות הכספים העליונות של המשטר. קר' בע פרקינסון: חברי החברה, המוכנים להת' חכה ארוכות על הוצאת אגורה אחת על עניינים שבתחום הבנתם, כהגשת תה בשעת העבודה, יעבירו את הבעיה להצעת משנה, יצביעו ללא כל מחשבה נוספת כשהדיון עוסק בעשרות מיליונים ל"ה, המוצאים למשל להקמת כור אטומי, נושא בו אין חברי החברה מבינים מאומה.

● הדרך לבחירת עובדים יעילים. לדעת פרקינסון: גם השיטה הסינית, בה נבחנו ה' מועמדים למשרות ממסלוליות בכתיבת שי' רים משך שלושה ימים תמימים, וגם השיטה הבריטית, בה נבחרו המועמדים לפי מעמדם בסולם החברתי, פשוטו של הרגל, כיום, כל מה שאתה צריך לשאול, לאחר שסייגת את המועמדים, הוא מה דעתה של מזכירתך על המועמדים. באינמואיציה הנשית המוכר' הקת' לה, היא תגלה מיד מי מתאים למשרה.

● הסמל האדריכלי של מפעל שוקט. ה' דרך הבדוקה ביותר לבדוק את מידת ניוונו של מוסד זה או אחר, היא לדברי פרקינסון, לראות את הבניין בו הוא שוכן. כל עוד המפעל שקוע במלאכת הביצוע, אין למ' נהליו פנאי לשים לב למבנים בהם הם נע' רים. אולם לכשגמיע מפעל כזה לשיאו והוא מתחיל לשקוע, יש למנהליו יותר ו' יותר זמן פנוי לדאוג לרושם שהם משאירים על הבריות. כשהם מתחילים לבנות את ה' מבנה העתיד הם הנציחים לדורות, היה בטוח כי הם מתכננים את המצבה של קבר עצמם. הקורא הישראלי אינו צריך להרחיק את מבטו כדי להיחכח באמינות חוק זה.

● ניפוי האישיות, או נוסחת הקוקטייל. קובע פרקינסון: מסיבות הקוקטייל באו כיום במקום מצעדי הנצחון של התקופה הרומית. כדי לקבוע מי הוא האיש החשוב ביותר במסיבה, בחן את המשתתפים במסיבה, וזה את האישיות הראשונה במעלה לפי מספר האנשים המצטופפים סביבו, והרחח שהם מותירים בינם לבינו.

● הדרך להיפטר מנהל המשתהה לצאת לפנסיה. זוהי, לדעתו של פרקינסון, אחת הרעות החולות של משטר מבוסס. מנהל המשתהה בדרכו לפנסיה, משתק את כל שיטת ההעלאות בדרגה, היחידות המכניסות דם בפעילותו של כל מוסד ציבורי. הדרך לסלוק התקלה: הרצת המנהל לאורך ולרחוב כדור הארץ, בדרך האוויר, לכל מיני כינוסים ופגישות בינלאומיות. הוא יתעייף מהר, ישאף לצאת לנוח.

● אדקנתאות. זהו הסם המסכן את חייו של כל מוסד. אחד ממנהלי המחלקות במפי' על, שאינו מוכשר ביותר בתחומו, מצליח בזמן הפנוי הרב העומד לרשותו בעזרת אינטריגות אישיות ותככים, להשתלט על המחלקות השונות. שאיפה זו לריכוזיות של אי-היעילות גורמת בסכומו של דבר לשחוקו של המפעל כולו.

הכבת המכבש. אולם דוקא החוק האחרון של פרקינסון זכה להצלחה הגדולה ביותר. חוק זה עוסק בדרכים ההגיונות להסתדר עם מס ההכנסה. קובע פרקינסון: עליך לנצל את היעילות והארגון של משרדי המס, וזאת את הזמן בו עובר התיק האחרון, הנמסר לטיפולו של פקיד השומה, מתחמת הגירה לראשית התור. אם זמן זה, לדוגמא, הוא חודשיים, דאג לשלוח אחת לחודש שלושה שבועות מכתב בנוגע לתיק שלך. היה בטוח כי המכתב יכנס לתיק, והתיק עצמו ירד שוב לסוף התור. בצורה זו לא יצליח פקיד השומה לשים את ידו עליך לעולם.

● דרך אחרת להביא את פקיד מס ההכנסה במבוכה: שלח בראשית שנת המס צ'ק על סכום פנוי, 24.30 למשל, כמקדמה על חובך. לאחר חודשיים שלח מכתב נוסף, קבע כי היתה טעות בקביעת החוב, תבע בחזרה את 30 האגורות. דבר זה יביך ל' חלוטין את הפקיד המתאים, יוציא את מכ' בש המיסים מפעולה למשך שנה ויותר.

מקור

טפיחה על השכמ

זירת חיי. (סיפורי חיים מאת רפאל הל' פריג, הוצאת מכון שמשון, 134 עמודים) היא אותו חלק מזירתו של מתאבק עולמי ובעל התואר מר ישראל המקצועי, אותו הס' כים רפאל הלפרין לחשוף. ככל ביוגרפיה חלקית, הנכתבת במחצית-חיייו של הגיבור, לוקה גם ביוגרפיה זו בטפיחה-רבה-על-השכמ-העצמי, ובסיפור אותם מעט המ' אורעות עליהם מוכן המחבר לרוב. אולם להתעלם מאיאלה פרטים מתקופת הילדות, הרי שזירת חיי הוא סיפור הפיכתו של רפאל הלפרין מאדם-מן-היישוב, למת' אבק מקצועי וחלוץ מכוני הכשרת הגוף ב' ישראל. בתור שכזה אין הספר חסרי-עניין, ואולי אף מאלף לאלה הסובלים מהעדר שרירים — אולם כסיפור ביוגרפי עדיין רחוק הוא מהמינימום ההכרחי.

צי'ובאט

על חרבו יחיה. (סיפור מאת חיים מאור, הוצאת נב, 231 עמודים). הבדואים בנגב אינם מהמים מטרר רק למצלמותיהם של תיירים עשירים. כל מיני מסריטים, צלמים וכותבים, שהיחזו כי הנושא האכ' זוטי עלול לשמש עבורם מכרה-זהב, מציפים בשנים האחרונות את שוק הבדואים השבועי בבאר-שבע, ואת שוק הנמר והתמונה ה' ישראלים בכל הארץ.

חיים מאור, סופר ישראלי מתחיל, אינו כזה. כאדם המכיר את הבדואים לא רק מניסיעה במכונית בכביש שובל, בחר לספר על חייהם בהקשר אקטואלי: ההברחות ו' נקמות הדם, המאחדות את שבטי הבדואים, שבנבל מלחמת השחרור הפריד ביניהם. הוא מנסה לעשות זאת בכנות.

הצרה היא רק שחיים מאור אינו סופר כלל. יתכן שהוא מכיר את חיי הבדואים טוב יותר מכל סופר אחר בישראל. אך את מלאכת הכתיבה אין הוא יודע כלל. וכך קורה כי הסיפור על בן השיך אחמד, שנחסף עלידי מסתננים מרצועת-עזה, הוחזר לאחר שורה של הטוטים דיפלומטיים, נש' מע יותר כצי'ובאט ליד המדורה מאשר ייצור ספרותי ואין זה חשוב כלל כי צי'ובאטים אלה מבוססים על חומר אוטנטי ביותר.

תרגום

נתוח האמיבה

חוק פרקינסון. (עיונים בבעיית המיני-הל, מאת פרופסור ק. נורתונת פרקינסון, תרגם יוסף נדה, הוצאת הדר, 112 עמודים). הוא החוק המינהלי הבדוק, הקובע כי מספר העובדים במפעל ציבורי נתון, יגדל כל שנה ביחס ישיר לזמן וביחס הפוך לעבודה שהם מבצעים. חוק זה, כמו תשעה חוקים אחר' רים באותו נושא, הפכו את הפרופסור האנגלי, בעל חזות של כלבים — שהוכרז לנאשט את כהונתו באוקספורד, ללמד היס' טוריה באוניברסיטה של מלאיה — למפליצת המפחידה את ביורוקרטי כל העולם, כמו שדיאנה צמחונת את האמיבה.

קו מקביל נוסף בין האמיבה והביורוקרט, אותו גילה פרופסור פרקינסון, עוד בכהנו כיועץ-מייצע ליד משרד הצי הבריטי: כמו האמיבה, גם הביורוקרט יכול להתפתח ול' התרבות במהירות רק בקיבה חולה. **גידול לפי פירמידה הפוכה.** נור' תקות פרקינסון גרם לסערה עולמית בעת שפסס את תגליתו הראשונה באקונומיסט הבריטי. בצד גלי הצחק שעורר מאמרו של המדען בעל חוש ההומור הנדיר, קמה סערה ציבורית מצד החוגים שראו עצמם נפגעים יותר מכל: פקידים ממשלת הלייבור הברי' טיה, ששרצו והתרבו במהירות במשרדי הממשלה השונים כמו פקידים ישראלים דו' גים. במשרדים צבוריים דומים. טענת הנפ' מעים: זהו לזול גלוי באשיות המשטר ה' חברתי בבריטניה.

קבע אז פרקינסון, לאחר עיון מדוקדק וניסויים מעשיים רבים: המינהל הציבורי דומה לפירמידה הפוכה. בהתאם לחוק בדוק שנוסח לעיל גדל המנגנון הפקידותי ב' 5.73% לשנה. אין כל חשיבות לעובדה אם גידול זה חופף את ריבוי העבודה הצריכה להעשות. יתר על כן: פרקינסון מוכיח ב' אותו חוק כי הגידול הפירמידי גורם ל' עבודת ניירת נוספת, המביאה לגידול עובדי המנגנון בהתאם.

מימצא סטטיסטי גרוטסקי ביותר, גילה פרקינסון במשרד המושבות-הבריטי: 372 פקידים שרתו את האימפריה הבריטית ה' פוקית של שנת 1935. מספר זה קפץ ל'

פרסום תנא

הארץ

מפיץ כל סיפוריו של ש"י עגנון

שבעה כרכים 3268 עמודים במחיר מוזל 15 ל"י

להשיג בתחנות ההפצה — חנויות ספרים, גובי הארץ' וסוכניו בכל חלקי הארץ. המהדורה הראשונה א ל ח ! ההרשמה למהדורה השנייה נמשכת — וכל המקדים להרשם, יקבל את הסידרה בהקדם.

דואר בי"ם לרקודים אקסקלוסיבי ההרשמה: תל-אביב רח' פינסקו 2 5-8 אחה"צ

חליפות הריון כניצח איחזק **תנאים** ת"א שדר' חסדיק 19 אולבולוס 62, 19 13, 12

הדוקר

יעקב טגל הידוע כרונאי אילן דורון, מובל לבית-משפט ה' שלום בנתניה, להוצאת פקודת-מעצר נגדו.

שתי דאגות רובצות על כתפיה ה' קשישות של מינדל כץ. דאגתה הרא' שונה נתונה לבתה שרה, השוכבת במחלקת החירורגית של בית-החולים תל-השומר. באחד מימי השבוע שעבר התנגב לתוך דירתה של מינדל בעלה-לשעבר של שרה, ושעה שכל בני הבית ישנו שינה עמוקה, הוא דקר את אתור-לשעבר בסכין-מטבח.

רק בנס ניצלה ממוות. דאגתה השנייה של מינדל בת ה-59 נתונה לנכדה משה, בנה של שרה הפצועה. משה, גיינגי מלא-חיים, שזה עתה מלאו לו שש שנים, היה עד למחזה המחריד. הוא שכב על מיטת-הילדים הגבוהה, בפנינת חדרה' אורחים המשמש גם חדר-שינה לו ולאמו. אותו בוקר התעורר הילד לצעקותיה של שרה. הוא ראה את אביו מרים את הסכין הארוכה שבידו וכמוחיתה על ראש האם. ה' ילד צוחח באימה, ולא חדל מלצחח גם אחרי שהגיעו לשם השכנים. איזה פצע השאירה הסכין המגואולת-בדם בנפשו של הילד? זאת השאלה שהדאיגה את סבתו מינדל.

ברצעי-פנאי, מתעכבות מחשבותיה של מינ' דל על דאגה שלישית. אין דאגה זו מסרידה אותה כמו שתי הדאגות האחרות. אך מדי פעם היא חוזרת ומנקרת במוחה: מדוע אמר רוני דורון, בעלה-לשעבר של שרה, כי התי' כחן לרצוח גם את אמה של גרושתו, את מינדל, לולא הפריעו לו צעקות בנו?

קטעי-עיתונות לידד

אין ספרי-בידחות בעולם, בו לא נכ' ללו בדיחות על החותנות היעה. מה הייתי עושה לחותנותי הוא מישחק גנברים רבים משתעשעים בו. בכל זאת, לא כל חתן דוקר את חמתו, או מצהיר כי התכחן ל' עשות זאת. מדוע עשה זאת דורון? מינדל כץ אינה מסתירה את יחסה אל ה' איש שפעם נשא את בתה לאשה: היא מת' עבת אותו. "פעם" יספרה היא לכתב ה' עולם הזה, "כשיעקב ישב בבית-הסוהר, ג' ורתי מתוך תרון קטע, שבו היה כתוב כי יעקב טגל הורשע כבר בביצוע שלושים גניבות. שמתי את הקטע בצד, כדי להראות אותו למשהלה, כשיהיה בן שבע, על גנת שיער איזה מין איש הוא אביו." אשה בעלת הפנים הרחבות הקמוטות נאנחה אגחה עמוקה והוסיפה: "עכשיו לא צריך להראות לו את העתון. הוא ראה במו עיניו איזה מין אדם הוא אביו."

כאשר גורה מינדל את הקטע על מעללי-דורון, שוב לא היה הפושע-המועד בעלה של בתה. שנתיים קודם לכן נתן לה גט, בפני בית-הדין הרבני בתל-אביב. סיפרה מינדל: **נתנו לו חופש מיוחד מבית-הסוהר.** הוא בא לועד הקהילה, בליחי שני שוטרים, דיו היו כבולות באזיקים. בתי היתה נרגשת. המסכנה. אמרתי לה: אין לך מה להצטער.